

augustus 2018

Op het randje

Eind december ben ik met spoed geopereerd aan een aneurysma. Velen kunnen het niet navertellen, maar bij mij ging alles wonderwel goed en ik kreeg een nieuwe kans. Lichamelijk ben ik inmiddels wel weer op mijn 'normale' niveau, maar veel werk is blijven liggen. Geen cursussen, nauwelijks consulten, geen nieuwsbrieven, zoals je zult hebben gemerkt.

Saturnus

Voor het januarinummer van het tijdschrift Spiegelbeeld schreef ik in de herfst van 2017 een astrologisch verhaal over de passage van Saturnus door het teken Steenbok tussen december 2017 en december 2020 (<http://www.spiegelbeeld.nl/images/pdf/JanTon2018.pdf>).

Dat was nog een algemeen verhaal over het wereldgebeuren, maar in december was ik meteen al zelf aan de beurt. Saturnus staat bekend als een harde leermeester die je op de feiten drukt. Zo haperde deze winter niet alleen mijn lijf, maar ook Gerry sukkelde en onze hond Max verouderde zienderogen. Apparaten gingen stuk, pannen waaiden van het dak, kranen lekten.

Nu is de rust op dat vlak wel weergekeerd (hoop ik) en is de volgende laag aan de beurt. Saturnus gaat ook over plichten en verantwoordelijkheid. Wat ben ik de wereld verschuldigd? De afgelopen maanden werd het steeds stiller. De telefoon bleef stil, de mailbox werd leger en leger, er verschenen witte pagina's in mijn agenda. Ik geniet van de rust en de stilte. Niets in de wereld vertelt me meer wie ik moet zijn of wat ik moet doen. Ik ben vrij.

Fysiek groei ik dit jaar met de tuin mee. Van een donkere leegte naar een stralende volheid. Links op het pad onze grote vriend Max.

Saturnus is ook je innerlijke geweten. Als er dan geen maatschappelijke plichten meer zijn, wat drijft me nog? Wat is mijn missie en wanneer is het 'klaar'? Twee dromen die ik had in 1972 (ik was 21) komen steeds in mijn gedachten. Het was de tijd van mijn eerste kennismaking met Tarot, astrologie en oosterse religies. Door de boeken van Jung ging ik op mijn dromen letten.

In de eerste droom loop ik in een grote kerk tussen de banken door naar voren richting het altaar. Links en rechts van mij zie ik grijze, doodse gestalten. Als ik bij het altaar kom, straalt er ineens een fel licht van boven naar beneden. In het licht is een gestalte te zien die mij wakker roept.

Ik was na mijn gereformeerde opvoeding steeds atheïstischer geworden, maar dit beeld liet me zien dat het bij echte spiritualiteit niet gaat om steriele dogma's, maar om een helder, transformerend bewustzijn. Naast wetenschap en religie vond ik een derde weg.

In de tweede droom word ik op pad gestuurd door een moederfiguur. Ze heeft de gestalte van mijn fysieke moeder, maar ik voel dat ze iets groters vertegenwoordigt en ik heb diep ontzag voor haar. Ze geeft me een brief mee die ik ergens moet afleveren en maakt me duidelijk dat er heel veel afhangt van mijn missie. De weg blijkt heel moeilijk te zijn en steeds zwaarder te worden. Op het laatst loopt ik tot mijn nek in de drek met de brief in mijn hand hoog boven mijn hoofd. Liever zou ik verdrinken dan de brief verliezen. Uiteindelijk bereik ik mijn bestemming. Ik word ontvangen door blije mensen.

De inspiratie van deze dromen is nog altijd even levendig en actueel als in 1972. Wat mijn missie nu precies inhoudt kan ik niet zeggen en ook het doel is mij onbekend. Zoals altijd ontvouwt het zich door aandachtig verder te leven. Natuurlijk ben ik niet klaar, maar de vorm verandert steeds.

Vormgeving en structuur zijn ook bekende aspecten van Saturnus. Als ik nu naar mijn website kijk, kan ik er niet meer tevreden mee zijn. De vorm is niet meer de beste uitdrukking van de inhoud. Wat kan ik loslaten, wat wil ik behouden, wat kan ik vernieuwen? Ik ben innig dankbaar voor de kans die ik krijg om mijn 'missie' op een nieuwe manier vorm te geven.

De terugkeer

De symboliek van Saturnus helpt me geweldig om mijn verhaal te ordenen. Saturnus is namelijk ook verwant met de Griekse god Chronos: vordertje tijd. Tot aan mijn operatie ervoer ik tijd toch vooral als het pad dat je bewandelt in de richting van je gewenste toekomst. Er waren doelen en er was een planning om die doelen te bereiken.

In Coaching en Bewustzijn schrijf ik veel over organische tijd. Organische tijd is het ritme van het leven zelf. Door mee te gaan met de natuurlijke ritmes en cycli bewandel je de weg van de minste weerstand. Alles gaat gemakkelijk en alles komt op zijn tijd. Het probleem is alleen dat je dat pas voor 100% kunt ervaren als je alle doelen loslaat en onvoorwaardelijk vertrouwt op datgene op je pad komt.

Na mijn operatie had ik geen keus. De volgorde van mijn terugkeer in het 'gewone' leven is veelzeggend. Eerst het totale verlies van elke controle (narcose, operatie). Dan het trage herstel van mijn lichaam. In de lente en in de zomer heb ik veel tijd besteed aan de tuin en klussen in huis. Dat

ik nu alweer zo fit ben, heb ik te danken aan de innige verbinding die ik ben aangegaan met het stukje aarde dat het meest nabij is.

Lichamelijk sta ik er weer, het huis is aardig op orde, de tuin groeit en bloeit. Dit is het moment om de wereld (jullie) te laten weten dat ik er nog ben. Ik heb er zin in en ik zit alweer vol plannen. Meer daarover de volgende nieuwsbrief.

Aanmelden of afmelden: info@jan-ton.info